

ТОМ-II-

РЕШЕНИЕ № 63

гр.Перник, 24 февруари, 2009 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: С.С.

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора С., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 18 по описа за **2009** година на Административен Съд - Перник и за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството пред Административен съд Перник е образувано по жалба на В.Д.П. ***, срещу Заповед за налагане на принудителни административни мерки № 1630/2008 от 28.XI.2008 г. на ВрИДНачалника на РПУ Радомир, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, временно е отнето свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността. Без подробно изложени в жалбата съображения, въпреки указанията на съда, се иска обжалваната заповед да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответната по жалбата страна ВрИДНачалника на РПУ Радомир не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура, гр. Перник е изразила становище, че жалбата е неоснователна, а обжалваната заповед - правилна и законосъобразна.

Административният съд, преценявайки събраните по делото доказателства извършвайки служебна проверка на обжалваната заповед, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което настоящият състав я намира за процесуално допустима, а разгледана по същество - за неоснователна.

Видно от Акт за установяване на административно нарушение № 1630 от 28.XI.2008 г., жалбоподателят е управлявал МПС на територията на община Радомир. Жалбоподателят не спира на сигнал, подаден от контролни органи. Същият е бил поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол. На място отказал да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство, както и да му бъде направено изследване за съдържание на алкохол в кръвта, след като е бил придружен до съответното заведение.

Предвид така изложената фактическа обстановка и на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, административно наказващия орган, в рамките на компетентността си е наложил на жалбоподателя принудителна административна мярка, с която на същия временно е отнето свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността.

Настоящият състав намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в изискваната от закона форма, спазени са процесуалните и материалните разпоредби при издаването ѝ, като съответства и на целта на закона, поради което същата е правилна и законосъобразна.

Съгласно чл. 172 от ЗДвП, принудителните административни мерки се налагат с мотивирана писмена заповед на службите за контрол по този закон.

Заповедта е издадена в писмена форма, като в нея подробно са изброени нарушенията от жалбоподателя разпоредби като водач на МПС. Действително, в заповедта фактическата обстановка не е описана, но има препращане към обстоятелствата на акта за установяване на административно нарушение. Настоящият състав намира, че липсата на пълно възпроизвеждане на констатациите от акта, доколкото има препращане към същия, не съставлява липса на фактически основания за издаване на обжалваната заповед. Освен това, в обжалваната заповед административният орган е взел отношение по извършените от жалбоподателя нарушения на правилата за движение по пътищата, като така косвено е изложил фактическите основания, които приема за установени.

При издаване на обжалваната заповед са спазени и разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, за управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, *както и при отказ на водача да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване се налага принудителна административна мярка* - временно отнемане свидетелството за управление на МПС, но за не повече от шест месеца. В процесния случай е безспорно установено, че жалбоподателят е управлявал МПС след употреба на алкохол като е отказал да бъде извършена проба по законния ред. Следователно, са налице предпоставките за налагане на принудителна административна мярка. В обжалваната заповед е посочено, че временното отнемане е за периода до решаване на въпроса за отговорността. Това, че към настоящия момент все още не е разрешен въпросът за отговорността, е без правно значение, предвид факта, че още не са изтекли 6 месеца от налагането на принудителна административна мярка. Съгласно закона, мярката има действие до 6 месеца, независимо дали в този срок ще бъде решен въпросът с отговорността. В този смисъл е и Решение № 3125/1-04-2003 ^г - ^{на} ВАС по адм. д. № 11497/2002 ^г -V отд.

Въпросът за съответствието на принудителната административна мярка с целта на закона е въпрос на оперативна самостоятелност и тази преценка на административния орган не подлежи на съдебен контрол.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че обжалваната заповед е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Воден от изложеното, настоящия състав

РЕШИ:

Отхвърля, като неоснователна, жалбата на В.Д.П. ***, срещу Заповед за налагане на принудителни административни мерки № 1630/2008 от 28.XI.2008 г. на ВрИДНачалника на РПУ Радомир, на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, временно е отнето свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-Дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия;